I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 4055/86

af 22. december 1986

om anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser på søtransportområdet

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 84, stk. 2,

under henvisning til det af Kommissionen forelagte udkast til forordning,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet (1),

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg (2), og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til traktatens artikel 3 indebærer Fællesskabets virke en fjernelse af hindringerne for den frie bevægelighed for tjenesteydelser mellem medlemsstaterne;

den frie udveksling af tjenesteydelser på transportområdet omfattes i henhold til traktatens artikel 61 af bestemmelserne i afsnittet vedrørende transport;

anvendelsen af dette princip inden for Fællesskabet er i øvrigt en nødvendig forudsætning for, at der over for tredjelande kan føres en effektiv politik, der sigter mod at sikre den fortsatte anvendelse af kommercielle principper på søtransportområdet;

i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 954/79 (3) er der blandt andet inden for konferencer på almindelige konkurrencevilkår adgang til den del af linjefragterne, som ikke er forbeholdt nationale rederier i tredjelande i henhold til De forenede Nationers konvention om en kodeks for linjekonferencer, når medlemsstaterne har ratificeret denne;

da kodeksen endnu ikke er ratificeret af alle medlemsstater, og da visse tredjelande sandsynligvis ikke vil ratificere den, finder kodeksen endnu ikke anvendelse på alle fællesskabsfarter og vil antagelig ikke i fremtiden finde anvendelse på visse af disse;

kodeksen finder kun anvendelse på linjekonferencer og på fragt, der transporteres af disses medlemmer, men ikke på uafhængige linjer eller rederier, der udfører massegodsfragt eller trampfart, hvor Fællesskabet ønsker at bevare den frie og redelige konkurrence;

Fællesskabet underskriver fuldstændig resolution nr. 2 af De forenede Nationers konference om en kodeks for linjekonferencer; denne resolution erklærer, at aktiviteterne af ruteskibe, som ikke omfattes af konferencen, ikke skulle forhindres, så længe princippet om redelig konkurrence på kommercielt grundlag respekteres;

medlemsstaterne bekræfter, at de går ind for fri konkurrence, som er et af de væsentligste karakteristika for bulktransport af såvel tørlast som flydende last, og de er overbevist om, at indførelse af lastfordeling i denne trafik vil få alvorlige følger for alle landes handelsinteresser, idet det vil forøge transportomkostningerne i betydelig grad;

rederierne i Fællesskabet konfronteres i stigende grad med nye restriktioner fra tredjelandes side i deres frihed til at udføre søtransport for afskibere i deres hjemland, i andre medlemsstater eller i de pågældende tredjelande, hvilket kan være til skade for Fællesskabets farter som helhed;

nogle af de ovenfor nævnte restriktioner følger af bilaterale aftaler mellem tredjelande og visse medlemsstater, medens andre restriktioner kommer til udtryk i bestemmelser i visse medlemsstaters lovgivning eller administrative praksis;

princippet om fri udveksling af tjenesteydelser bør derfor nu anvendes på søtransportområdet mellem medlemsstaterne og mellem medlemsstaterne og tredjelande, så eksiste-

(1) EFT nr. C 255 af 13. 10. 1986, s. 169.
(2) EFT nr. C 172 af 2. 7. 1984, s. 178.
(3) EFT nr. L 121 af 17. 5. 1979, s. 1.

rende restriktioner gradvis fjernes, og der ikke indføres nye restriktioner;

strukturen af Fællesskabets skibsindustri gør det nødvendigt, at denne forordning også gælder for statsborgere af medlemsstater, etableret uden for Fællesskabet eller fragtlinjerederier etableret uden for Fællesskabet og kontrolleret af statsborgere af medlemsstater, dersom deres skibe er registreret i en medlemsstat i overensstemmelse med dens lovgivning;

der bør fastsættes bestemmelser om rimelige overgangsperioder, afhængige af de pågældende transporters følsomhed —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Fri adgang til at udføre søtransport mellem Fællesskabets medlemsstater samt mellem medlemsstater og tredjelande gælder for statsborgere i medlemsstaterne, såfremt de er hjemmehørende i en anden medlemsstat end den person, for hvem søtransporten udføres.

2. Bestemmelserne i denne forordning gælder ligeledes for statsborgere i medlemsstaterne, såfremt de er hjemmehørende uden for Fællesskabet, samt for rederier, der er etableret uden for Fællesskabet, men kontrolleret af statsborgere i en medlemsstat, for så vidt deres skibe er registreret i denne medlemsstat i overensstemmelse med dennes lovgivning.

3. Traktatens artikel 55 til 58 og 62 finder anvendelse på de forhold, der er omfattet af denne forordning.

4. I denne forordning forstås ved søtransport mellem medlemsstaterne samt mellem medlemsstater og tredjelande, såfremt den normalt udføres mod betaling:

a) *søtransport inden for Fællesskabet*

befordring af passagerer og gods med skib mellem en havn i en medlemsstat og en havn eller et off-shore anlæg i en anden medlemsstat;

b) *trafik med tredjelande* (third-country traffic)

befordring af passagerer og gods med skib mellem en havn i en medlemsstat og en havn eller et off-shore anlæg i et tredjeland.

Artikel 2

Uanset artikel 1 skal de før den 1. juli 1986 gældende ensidige, nationale restriktioner vedrørende sådan befordring af bestemte varer, som helt eller delvis måtte være forbeholdt skibe, der sejler under det nationale flag, ophæves gradvist og senest efter følgende tidsplan:

— befordring mellem medlemsstater med skibe, der fører en medlemsstats flag: 31. december 1989

— befordring mellem medlemsstater og tredjelande med skibe, der fører en medlemsstats flag: 31. december 1991

— befordring mellem medlemsstater og mellem medlemsstater og tredjelande med andre skibe: 1. januar 1993.

Artikel 3

Arrangementer om lastfordeling i bestående bilaterale aftaler mellem medlemsstater og tredjelande, skal ophæves gradvis eller tilpasses i henhold til artikel 4.

Artikel 4

1. Bestående arrangementer om lastfordeling, der ikke er ophævet gradvis i henhold til artikel 3, tilpasses i overensstemmelse med fællesskabsforskrifterne og skal navnlig:

a) for så vidt angår trafik, som er omfattet af FNs kodeks for linjekonferencer, være i overensstemmelse med denne kodeks og med medlemsstaternes forpligtelser i henhold til forordning (EØF) nr. 954/79;

b) for så vidt angår trafik, som ikke er omfattet af FNs kodeks for linjekonferencer, tilpasses så snart som muligt og i hvert fald inden den 1. januar 1993, således at der ydes alle statsborgere i Fællesskabet, som defineret i artikel 1, rimelig fri adgang uden forskelsbehandling til de lastandele, de pågældende medlemsstater er berettiget til.

2. Medlemsstaterne og Kommissionen underrettes straks om nationale foranstaltninger, der træffes i medfør af stk. 1. Den konsultationsprocedure, der blev indført ved Rådets beslutning 77/587/EØF, finder anvendelse.

3. Medlemsstaterne skal i starten af hver sjette måned og derefter hvert år foretage indberetning til Kommissionen om fremskridt med hensyn til den i stk. 1, litra b), nævnte tilpasning.

4. Opstår der vanskeligheder i forbindelse med tilpasningen af arrangementer for at bringe dem i overensstemmelse med stk. 1, litra b), underretter den pågældende medlemsstat Rådet og Kommissionen. I de tilfælde, hvor aftaler er uforenelige med stk. 1, litra b), og hvor den pågældende medlemsstat anmoder herom, skal Rådet på forslag af Kommissionen træffe passende foranstaltninger.

Artikel 5

1. Arrangementer om lastfordeling i fremtidige aftaler med tredjelande er forbudt bortset fra særlige tilfælde, hvor linje-rederierne i Fællesskabet ellers ikke har faktisk mulig-

hed for at besejle de pågældende tredjelande. Under sådanne omstændigheder kan de pågældende arrangementer tillades på de i artikel 6 fastsatte betingelser.

2. I de tilfælde, hvor et tredjeland søger at påtvinge arrangementer om lastfordeling i forbindelse med transport af flydende eller fast massegods, træffer Rådets passende foranstaltninger i overensstemmelse med forordning (EØF) nr. 4058/86 (1).

Artikel 6

1. Hvis en medlemsstats statsborgere eller rederier som defineret i artikel 1, stk. 1 og 2, befinder sig i eller risikerer at komme i en situation, hvor de ikke har faktisk mulighed for at besejle et bestemt tredjeland, underretter den pågældende medlemsstat de øvrige medlemsstater og Kommissionen så hurtigt som muligt.

2. Rådet træffer med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen afgørelse om de nødvendige foranstaltninger. Sådanne foranstaltninger kan under de i artikel 5, stk. 1, omhandlede omstændigheder omfatte forhandlinger om og indgåelse af arrangementer om lastfordeling.

3. Såfremt Rådet ikke har truffet afgørelse om de nødvendige foranstaltninger inden seks måneder efter, at en medlemsstat har givet underretning i henhold til stk. 1, kan den pågældende medlemsstat træffe sådanne foranstaltninger, som på dette tidspunkt måtte være nødvendige for at bevare en faktisk mulighed for besejling i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1.

4. Foranstaltninger, der træffes i henhold til stk. 3, skal være i overensstemmelse med fællesskabsforskrifterne og give statsborgere eller fællesskabsrederier som defineret i artikel 1, stk. 1 og 2, rimelig, fri adgang uden forskelsbehandling til de relevante lastandele.

5. Medlemsstaterne og Kommissionen underrettes straks om nationale foranstaltninger, der træffes i medfør af stk. 3. Den konsultationsprocedure, der blev indført ved Rådets beslutning 77/587/EØF, finder anvendelse.

Artikel 7

Rådet kan i overensstemmelse med de i traktaten fastsatte betingelser udvide anvendelsesområdet for bestemmelserne i denne forordning til også at omfatte tredjelandes statsborgere, der udfører søtransport, for så vidt de er hjemmehørende i Fællesskabet.

Artikel 8

Med forbehold af traktatens bestemmelser om etableringsret kan en person, der udfører søtransport, med henblik herpå midlertidigt etablere sig i den medlemsstat, hvor søtransporten udføres, på samme vilkår som dem, der gælder for vedkommende lands egne statsborgere.

Artikel 9

Så længe bestemmelserne om restriktioner i adgangen til at udføre søtransport stadig er i kraft, anvender den enkelte medlemsstat disse, uden forskelsbehandling på grundlag af nationalitet eller etableringssted, på alle personer, der udfører søtransport som omhandlet i artikel 1, stk. 1 og 2.

Artikel 10

Medlemsstaterne skal, inden de vedtager love eller administrative bestemmelser til gennemførelse af denne forordning, rådføre sig med Kommissionen og meddele denne enhver bestemmelse, der vedtages herefter.

Artikel 11

Rådet tager i overensstemmelse med de i traktaten fastsatte betingelser denne forordning op til fornyet behandling inden 1. januar 1995.

Artikel 12

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 1986.

På Rådets vegne

G. SHAW

Formand

(1) Se side 21 i denne Tidende.